

Jeg håber og tror, at tiden vil arbejde for forslaget. Jeg ved ikke, om det kan blive gennemført inden næste kommunalvalg og regionsrådsvalg, men inden næste valg igen mener jeg, vi er nødt til at se på, om det kan gøres på en anden måde med respekt for de mindre valggrupper, som de små partier jo er. Vi må erkende, at her i Danmark er Socialdemokratiet og Venstre og til dels også De Konservative store kommunale partier, og at vi andre ikke er så store, og vi føler, at vi lider lidt uret på grund af den måde, tingene gøres på nu.

Alt i alt ser vi frem til at arbejde videre med forslaget i Kommunaludvalget, og vi vil utrolig gerne indgå i en tæt dialog med andre partier om at ændre tingene.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg tager udelukkende ordet, fordi hr. Nødgaard stillede sig undrende over for det, jeg sagde i mit indlæg om forslaget beskrivelse af, om der var indgået valgforbund eller ej.

Jeg vil gerne lige præcisere, hvad mine ord byggede på. Hvis vi ser på side 3 med omtalerne af de enkelte kommuner, er det godt nok anført nederst på siden, hvilke valgforbund der var indgået ved det sidste kommunevalg, men derefter står der blot største brøks metode, bortset fra i beskrivelsen af Rudersdal og Tønder. Her står der største brøk med valgforbund, og det efterlader selvfølgelig en tvivl om, hvorvidt der er indregnet valgforbund i de øvrige beskrivelser.

Dertil kommer, at da jeg læste valgresultatet fra Hillerød Kommune og sammenholdt det med bemærkningerne, fandt jeg ud af, at der var indgået et lidt andet valgforbund i Hillerød end det, der er nævnt i forslaget. I Hillerød var liste T nemlig også med i det valgforbund, som Socialdemokratiet, Det Radikale og SF havde indgået. Det fremgik i hvert fald af hjemmesiden.

Det var sådan set også det, der gav mig anledning til at sige: Lad os nu dyrke de faktuelle forhold, ikke blot i de nævnte kommuner, men også i en række andre kommuner, hvor den demokratiske flertalskonstellation kan have andre vinkler end den, der er peget på i forslaget.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Ja, og derfor vil jeg også afstå fra at udtale mig helt konkret, for så siger jeg i hvert fald ikke noget forkert. Men vi kan jo få det afklaret i møderne i Kommunaludvalget, og så vil jeg endnu en

gang sige tak for, at der i hvert fald ser ud til at være partier, der er meget interesserede i at drøfte tingene videre.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op- hold*). Det er vedtaget.

Kl. 19.00

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Første behandling af lovforslag nr. L 132: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Bevarelse af merudgiftsydelse efter det fyldte 65 år).

Af René Skau Björnsson (S) m.fl.
(Fremsat 6/2 2007).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Med dette forslag ønsker forslagsstillerne, at personer, der er berettiget til merudgiftsydelse, når de overgår til folkepension, fortsat kan bevare retten til merudgiftsydelsen.

Jeg må sige, at jeg undrer mig meget over, at dette forslag overhovedet er fremsat. Vi er en forligskreds, der står over for at skulle diskutere redegørelsen om førtidspensionsreformen, som også bestemmelserne om merudgiftsydelsen er en del af, en reform, som vi var en større forligskreds, der indgik aftale om, herunder også Socialdemokraterne. Og så kan det da ikke andet end undre, at Socialdemokraterne kort tid inden, vi skal drøfte redegørelsen om reformens konsekvenser, fremsætter et forslag derom.

Merudgiftsydelsen i servicelovens § 100 er et supplement til servicelovens øvrige bestemmelser om støtte. Bestemmelsen giver hjemmel til at dække de nødvendige merudgifter ved den dag-

lige livsførelse, som personer mellem 18 og 65 år har på grund af varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Afgrænsningen af persongruppen, som er omfattet af merudgiftsydelsen, blev drøftet indgående under forhandlingerne om førtidspensionsreformen, og det fremgår direkte af aftalen om førtidspensionsreformen, og jeg citerer:

Det vil i lovforslaget om en førtidspensionsreform blive præciseret, at der for modtagere af handicapkompenserende ydelser ved overgang til folkepension skal foretages en grundig sagsbehandling med henblik på at kunne vurdere den pågældendes behov for praktisk og personlig bistand, hjælpemidler, befordringsordninger m.v. samt kunne vurdere den pågældendes behov for aktivitetstilbud m.v., herudover om der er behov for at tilkende et personligt tillæg til at dække handicapbetingede merudgifter. Citat slut.

Forligskredsen og dermed også Socialdemokraterne var altså enige om denne udformning af merudgiftsydelsen.

Lovforslaget om førtidspensionsreformen blev naturligvis udarbejdet i overensstemmelse med aftalens ordlyd, og kommunernes pligt til at vurdere situationen nøje ved overgangen til folkepension er ligeledes understreget i de vejledninger, som Socialministeriet har udstedt.

Reglerne er derfor sådan, at personer på førtidspension, der har ret til merudgiftsydelse, overgår uden ansøgning fra den første i måneden efter det fyldte 65. år til at modtage folkepension, og retten til merudgiftsydelse ophører, når den berettigede overgår til folkepension.

I forbindelse med overgang til folkepension skal der foretages en grundig vejledning af den pågældende, hvor hans eller hendes situation samlet tages op til vurdering. Det gælder både med hensyn til den pågældendes fremtidige økonomiske situation og behovet for praktisk og personlig hjælp, hjælpemidler m.v.

Forslagsstillerne har under de økonomiske konsekvenser angivet, at de samlede offentlige merudgifter skønnes at være på 5 mio. kr. i 2008. Og der må jeg sige, at det er da rigtigt nok, at i starten vil der være tale om en forholdsvis beskeden udgift, men på længere sigt vil ændringen medføre en betragtelig stigning i udgifterne til merudgiftsydelsen bl.a. også som følge af, at den gamle førtidspensionsordning er under udfasning.

Så regeringens holdning er klar. Vi er netop ved at lægge sidste hånd på den redegørelse om

førtidspensionsreformen, som blev aftalt mellem forligspartierne, og hensigten med redegørelsen er netop, at forligspartierne vil kunne vurdere konsekvenserne af den gennemførte reform og så drøfte eventuelle justeringer. Regeringen agter at overholde det forlig, der er indgået, og jeg afleverer sammen med beskæftigelsesministeren redegørelsen om udviklingen på førtidspensionsområdet og det rummelige arbejdsmarked til Folketinget i maj måned. Herefter vil vi invitere forligskredsen til at drøfte redegørelsens konklusioner.

Så på den baggrund synes jeg faktisk, at Socialdemokraterne bør trække deres lovforslag tilbage, og som det må være fremgået: Regeringen kan ikke støtte forslaget.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Der er ønske om nogle korte bemærkninger, og den første er fra fru Lise von Seelen.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

I ministerens gennemgang af, hvad det er, der sker for den enkelte, når man overgår fra at være førtidspensionist til folkepensionist, vil jeg gerne spørge ministeren: Når det nu er et faktum, at et gennemsnitligt tillæg for den her ydelse er 2.500 kr. om måneden, tror ministeren så ikke, at det har afgørende stor betydning for den livskvalitet og for den trivsel, den enkelte handicappede ældre har, at man pludselig, udover at man går fra en førtidspension til en folkepension, også mister sit tillæg, som i gennemsnit er 2.500 kr.?

Kl. 19.05

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jo, jeg tror faktisk, det betyder noget for folk, at de har muligheden for at få merudgiftsydelse, og hele ideen i at have den mulighed er jo også, at vi netop der ønsker at kompensere for nogle ekstra udgifter, man har på grund af sin nedsatte funktionsevne. Og den merudgiftsydelse har, som det fremgår af min besvarelse, været knyttet til den erhvervsaktive alder, og indgår som nævnt i en del af det forlig, vi har indgået.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

I forbindelse med, at vi i hele velfærdsdebatten har snakket om, at vi appellerer til, at folk, der bliver ældre, fastholder et højt aktivitetsniveau

for at holde sig i god form, for at holde sig sunde og for at bevare deres sociale netværk, er ministeren så slet ikke bekymret over, at når man reducerer folks muligheder for at komme ud og opøge de her ting, vil det komme de her ældre mennesker så meget til skade, at de udsagn, vi kommer med om alle andre ældre, altså ikke gælder for handicappede ældre?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jamen jeg vil gerne gentage endnu en gang, at sådan som merudgiftsydelsen er udformet, sådan som vi har indgået et forlig, er den knyttet til den erhvervsaktive periode og har været ment som en kompensation, der kunne indtræde i forbindelse med aktiviteter i den erhvervsaktive alder. Så kan der jo også, når man kommer højere op i alderen, ske funktionsnedsættelse af andre grunde, og der er det så de samme forhold, der gør sig gældende i forhold til pensionister og de muligheder, der er for støtte der.

Og det hele ændrer ikke ved, at Socialdemokraterne nu har fremsat et forslag gående på et element, der indgår i det forlig, vi har om førtidspensionsreformen, og som vi netop skal til at drøfte nærmere, når vi får redegørelsen.

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Jeg tror, vi er mange, der er enige med ministeren i, at det her er en del af førtidspensionsreformen – der var det også oppe at vende – og at den skal evalueres og vi skal se på ændringer. Men inden de ændringer træder i kraft, vil der jo i hvert fald gå et par år, sådan som hastigheden normalt er fra socialministerens side. Og der er jo meget, der kan undre. Og noget af det, der jo nok har undret mange, er, at man lige pludselig kan miste bevillingen til merudgifter.

Da vi indgik forlig om førtidspensionsreformen, budgetterede ministeren med, at der i 2004 ville blive brugt 164 mio. kr. til merudgiftsydelse. Det reelle forbrug var kun 75 mio. kr. I 2005 budgetterede vi med – det var den aftale, vi indgik med ministeren – at der ville være udgifter på 268 mio. kr. Det reelle tal i 2005 var 166 mio. kr., altså 100 mio. kr. mindre på det her område. Og jeg tror, vi er mange, der i hvert fald er overraskede over, at ældre, der har haft ret til at få en merudgift betalt, lige pludselig står med en meget stor ekstraregning, fordi de fylder 65 år og rammer det loft, så de ikke længere kan få den.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

I forhold til det sidste må jeg simpelt hen forundres. Nu har jeg netop citeret fra forligsteksten, hvor det meget klart fremgår, at partierne, der indgik forliget, har forholdt sig til hele det her tema og meget nøje har beskrevet, hvordan og hvorledes man syntes man skulle takle overgangen fra det at være under 65 år til at blive over 65 år og folkepensionist. Det fremgår meget klart af forligsteksten, og derfor kan det ikke komme som nogen overraskelse for hr. René Skau Björnsson, medmindre han overhovedet ikke har forberedt sig inden fremsættelsen af det her lovforslag.

Og jeg bliver nødt til endnu engang at understrege, at det her er et forlig, der er indgået mellem en række partier. Og der har jeg da en forventning om, at Socialdemokraterne ønsker at stå ved det forlig og dermed også vil tage tingene i den rigtige rækkefølge, nemlig at nu kommer redegørelsen, og så tager vi en diskussion om de forskellige elementer, der indgår.

Så ved jeg ikke, hvad det er, hr. René Skau Björnsson hentyder til i forbindelse med tempoet for lovforslagene, der bliver fremsat fra socialministerens side. Jeg ved ikke, om der er nogle eksempler på en langsommelighed, som har irriteret hr. René Skau Björnsson. Faktisk møder jeg normalt det modsatte her i salen, nemlig at jeg har travlt, at det skal gå for stærkt, og at nogle synes, at man i hvert fald fra nogle politikeres side måske skulle trække den lidt, fordi socialministeren nemlig har travlt med at løse de problemer, der opstår.

Kl. 19.10

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Der er jo mange eksempler på, at tiden trækker ud. Et eksempel kunne være de udsættelsessager, der er på socialområdet, hvor ministeren i løbet af 2-3 år vel 4-5 gange har sagt, at hun nu vil nedsætte et udvalg, der skal se på alle de børnefamilier, der bliver sat ud, og få gjort noget ved det. Og der er ikke sket ret meget, før det har været for sent. Men det er jo en helt anden snak.

Jeg vil godt sige, at der er blevet brugt meget færre penge, og det forholdt ministeren sig ikke til, på merudgifter end aftalt i den aftale, der blev indgået med os i sin tid. Og der synes vi jo, at det nu vil være oplagt at se på at fremme processen og sørge for, at den urimelighed, der vil

overgå nogle pensionister, som lige pludselig står med ekstraudgifter på fra 2.500 og op til 5.000 kr., må vi have gjort noget ved. Derfor kommer det her forslag nu, og det burde ministeren jo være taknemmelig for.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Altså, at fremstille et lovforslag på den her måde ligner jo et forligsbud. Jeg havde egentlig forventet, at det blev sat klart på plads – og det bliver det måske senere i dag – at Socialdemokraterne bakker op om det forlig, der er indgået.

Om beløbene kan jeg sige, at der sker en støt stigning i udgifterne på det her område, og som jeg jo understregede i min tale, stiger udgifterne faktisk meget over årene, netop fordi der sker en udfasning i forhold til de tidligere pensionsordninger, altså inden reformen trådte i kraft. Jeg har ikke taget tallene med herop på talerstolen, men jeg skal meget gerne senere oplyse, hvordan det rent faktisk går med udgifterne på området.

Så var det jo interessant, at hr. René Skau Björnssons eksempel på manglende handling fra socialministerens side handlede om udsættelse af lejere. Det er måske fuldstændig forbigået hr. René Skau Björnssons opmærksomhed, at vi lige nu har et lovforslag til behandling i Folketinget, der netop skal tage højde for den situation og netop skal forpligte kommunerne til at gå ind og genvurdere en sag, når de får besked fra fageden om, at der er en udsættelsessag på vej. Jeg har netop reageret så hurtigt, jeg overhovedet kunne i denne sag. Der ligger et lovforslag til behandling. Det kommer oven på et andet initiativ gående på at skærpe vejledningen for kommunernes indsats på det her område.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg skal gøre opmærksom på, at der kun er 1 minuts taletid. Også til ministeren.

Den næste er fru Anne Baastrup.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg er lidt forbløffet over den tone, som socialministeren har. Jeg skal ikke forsvare Socialdemokraterne, men jeg synes da, at det er sædvanlig praksis, at man har lov til at komme med forslag i salen. Det springende punkt er, om man sætter det til afstemning, og mig bekendt har Socialde-

mokratiet ikke sagt, at de vil sætte det til afstemning. Men jeg synes da specielt nu, hvor vi står i en situation, hvor vi netop alle venter på, hvad der kommer omkring førtidspensionsudspillet, hvad det er for nogle erfaringer, der er kommet, og hvor alle er meget optagede af, at det kommer til foregå ordentligt, at Socialdemokraternes forslag er et relevant indlæg i den her debat.

Jeg synes, at socialministeren i stedet for at blive så vred skulle prøve at forholde sig til, hvad vi skal sige til de handicappede, når de fylder 50 eller 65 år. Det er da et problem.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Selvfølgelig er det et af de elementer, der kan diskuteres, og jeg har jo også sagt, at det vil det naturligt blive i forligskredsen. Jeg er overhovedet ikke vred, jeg føler blot behov for at understrege, at vi altså har en klar aftale på det her område, og jeg går også ud fra, at vi i dag får bekræftet, at Socialdemokraterne står ved den aftale, der er på området, og er enige i, at problemet skal tackles under de drøftelser, vi nu skal have i kredsen af forligspartier bag reformen.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg går så også ud fra, at socialministeren er enig i, at det er alle partiers ret at komme med forslag her i Folketingssalen, at ikke alt skal foregåovre i forhandlingslokalet. Der, hvor det springende punkt er, er, om man sætter det til afstemning. Det er vi vant til på SU-området, og det er vi vant til på en lang række andre områder. Derfor synes jeg, at socialministeren skulle gå ind i den her debat i stedet for at have den skingre tone på, og det håber jeg det ender med.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg har redegjort for, at der kommer en redegørelse om førtidspensionsreformen og dens konsekvenser. Den kommer i maj måned. Derefter vil jeg indkalde forligspartierne til en drøftelse af de konsekvenser, og hvad der måtte være af politiske interesser omkring de forskellige elementer, der indgår i førtidspensionsreformen.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ministeren. Den næste i ordførrækken er hr. Hans Andersen.

Hans Andersen (V):

Som socialministeren redegjorde for, går det her lovforslag, L 132, jo ud på, at personer, der er berettiget til merudgiftsydelse, når de overgår til folkepension, fortsat skal kunne bevare denne merudgiftsydelse. Dette konkrete lovforslag kan Venstre ikke støtte op om. Jeg synes, vi skal tage en drøftelse af den redegørelse, der kommer her i maj måned omkring førtidspensionsreformen, hvor merudgiftsydelsen jo er et element blandt flere. Det synes jeg vi skal tage fat i.

Så må man jo sige om økonomien i det her lovforslag, at det jo for det første år er skitseret, at det vil koste 5 mio. kr., men der er jo ikke skitseret, hvad det vil betyde på sigt. Det er jo nok ikke ubetydelige midler, 1 mia. kr. er nævnt, hvis man tænker mange år frem.

Så synes jeg, at jeg gerne vil understrege, at Venstre står ved det forlig, der er lavet. Det vil jeg gerne holde fast i, og det synes jeg skal være udgangspunktet for en kommende drøftelse af, hvad vi kan gøre med hensyn til førtidspensionsreformen. Derfor kan vi i dag ikke støtte dette lovforslag.

Da den konservative ordfører ikke kan være til stede, skal jeg hilse og sige, at De Konservative heller ikke kan støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Hans Andersen: Hvis vi nu lægger sådan noget systemsnak til side og kigger på de mennesker, der bliver ramt af, at de, når de bliver 65, får en så væsentlig reduktion i deres private økonomi, er hr. Hans Andersen så ikke enig med os i, at det kan betyde så stort et indgreb i den enkeltes hverdag, at det er et spørgsmål, om ikke det er tab af livskvalitet og tab af mulighederne for at indgå i sociale relationer for ældre handicappede mennesker?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg vil da medgive, at det da, hvis den konkrete situation er, at man fra den ene måned til den anden mister et beløb på 500 kr. eller mere, som der er skitseret i lovforslaget, er en ændring af ens muligheder. Men det er jo også skitseret – og det har vi jo aftalt og været enige om – at man i forbindelse med, at man overgår til folkepension, skal have vurderet sin situation, og hvis man har brug for praktisk bistand, er der jo mu-

ligheder for at få det. Så jeg synes sådan set, at vi har aftalt i enighed, hvordan vi skulle håndtere den her situation.

Men man kan jo ikke komme uden om, at der krone og øre-mæssigt er nogle mennesker, der i hånden vil få færre penge, men de kan så få noget hjælp fra kommunen i form af anden støtte.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Jamen det, vi taler om her, er jo ikke, at der er nogle ældre mennesker, der, fordi de bliver 65, har brug for praktisk bistand. Det er jo ældre mennesker, der er i gang med et liv, hvor det liv bliver brudt op, fordi de pludselig får nogle helt andre økonomiske vilkår. Det er det, jeg synes, vi som politikere skal forholde os til.

Kan det være rimeligt, at handicappede mennesker på den måde får nogle langt dårligere muligheder for at træde ind i folkepensionstilværelsen, end andre mennesker? Det her tillæg skal jo netop dække det beløb, de har til ekstra udgift, fordi de har et handicap.

Hr. Hans Andersen sagde i sin ordførertale: Vi vil ikke støtte det her forslag i dag. Betyder det så indforstået, at man vil støtte det en anden dag?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg tror, jeg sagde et par gange, at vi går ind i forhandlingerne på baggrund af den redegørelse, der nu kommer om førtidspensionsreformen, og der er merudgiftsydelsen jo et element blandt flere, og det skal vi da drøfte. Venstre støtter ikke det her lovforslag, som det ligger, men jeg vil gerne gå ind i drøftelserne.

Man kan jo sige, at Socialdemokraterne nu har gjort opmærksom på det her åbenbart som værende Socialdemokraternes mærkesag i ændringerne af førtidspensionsreformen – sådan skal jeg måske forstå det – men det er ikke Venstres mærkesag. Jeg synes, der er mange elementer i førtidspensionen, som vi skal have vendt og drejet. Det her er ét element, men der er mange andre, som også fortjener vores opmærksomhed.

Kl. 19.20

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Pia Kristensen.

Pia Kristensen (DF):

Reglen om bortfald af merudgifter ved det fyldte 65. år er et element i forliget om førtidspensionsreformen, som trådte i kraft den 1. januar 2003.

Nu ved jeg jo godt, det er forligsstof, men jeg kan jo tillade mig at tale frit om reformen uden at begå forligsbrud. Dansk Folkeparti er nemlig ikke med i forliget, og baggrunden for, at vi ikke gik med i det, var, at vi syntes, der var flere elementer i reformen, der ville forringe forholdene for førtidspensionisterne, bl.a. det element, vi behandler i dag. Der blev også skabt et A- og et B-hold af pensionister. I dag har vi pensionister på den gamle ordning og pensionister på den nye ordning, det skaber faktisk megen utilfredshed ude i det ganske land, og vi kunne og ville som sagt ikke støtte et sådant forslag.

Førtidspensionister er langtfra velbærgede. Det står lysende klart for os, og det er lykkedes for Dansk Folkeparti at lave en aftale med regeringen. Vi fik afsat midler på finansloven i 2005, så førtidspensionister med almindelig førtidspension nu får en ekstra skattefri tillægsydelse, som løfter de samlede pensionsydelser til niveauet for mellemste førtidspension. Det er et lille skridt i den rigtige retning, og det var det, der var politisk muligt dengang.

Gennem årene har vi i Dansk Folkeparti modtaget mange berettigede klager fra førtidspensionister, som har klaget over, at de mister deres handicapkompenserende ydelser, når de overgår til folkepension. Jeg synes, vi skal huske, at her er der altså tale om mennesker, der som konsekvens af den nedsatte funktionsevne har været afskåret fra at spare op til alderdommen, og de bliver altså ikke lige pludselig raske, fordi de bliver folkepensionister.

Fra den ene dag til den anden mister de deres merudgiftsydelse, og enhver kan sige sig selv, at det vil medføre et betydeligt fald af levestandarden. Vi synes, det er helt urimeligt, og derfor er Dansk Folkeparti meget positive over for dette forslag. Det er endda et af partierne bag forliget, der fremsætter det, og jeg er meget glad for, at Socialdemokratiet har indset, at konsekvensen af førtidspensionsreformen har været en forringelse af førtidspensionisternes forhold.

Vi ved fra socialministeren, at i næste måned sender socialministeren og beskæftigelsesministeren en fælles redegørelse om virkningerne af førtidspensionsreformen til Folketinget, som så skal tage stilling til eventuelle ændringer af forliget, herunder reglerne om merudgiftsydelser.

Det synes vi sådan set er fornuftigt, for der er vel knap og nap en måned, til man skal justere reformen og ændre de skavanker, der er i den.

Vi ser frem til, at forligskredsen tager hul på debatten, og jeg kan sige, at Dansk Folkeparti bakker op, at vore førtidspensionister kan bevare deres handicapkompenserende ydelser, når de bliver folkepensionister. Jeg vil også sige, at vi meget gerne deltager aktivt i forhandlingerne.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

Hvis man har en form for handicap, er det ofte forbundet med ekstra økonomisk belastning, og det var jo grunden til, at da vi lavede førtidspensionsreformen, blev dækning af merudgifter for folk mellem 18 og 65 år under en række bestemte forudsætninger en del af reformen.

Allerede dengang var der en diskussion om, hvor langt man skulle gå. Efter hvad jeg har fået fortalt af vores forhandlere, var det først og fremmest af økonomiske årsager, man ikke gik længere end til de 65 år, og det fremgår da også af de spørgsmål, der er blevet stillet, at det vil koste nogle penge, hvis ordningen skal ændres. Ikke desto mindre er Det Radikale Venstre indstillet på at ændre den.

Vi har fået mange henvendelser, som går på, at det ikke virker rimeligt, at når man har fået hjælp til at kunne leve sit liv i mange år, kan man pludselig ikke få hjælpen længere, bare fordi man fylder 65 år. Det er jo ikke nødvendigvis ensbetydende med, at man bliver friskere og har mindre brug for hjælp, så derfor synes vi, det er helt fair at tage det forhold med i de forhandlinger, der skal være om en revision af førtidspensionsreformen.

Kl. 19.25

Jeg skal understrege, at der også er mange andre ønsker om revision af førtidspensionsreformen. Lad mig bare nævne et eksempel, som vi også får mange henvendelser om, nemlig hvordan man sammenstykker hjælpen til ægtefæller, når den ene eller begge kommer ud for en ulykke.

Vi er altså grundlæggende positivt stemt over for ideen om at fortsætte støtten til pensionister, der er fyldt 65 år, men vi mener selvfølgelig, at der skal findes en finansiering. Det skal også med i forhandlingerne om en kommende revision af førtidspensionsloven.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):
Næste ordfører er fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

I SF synes vi også, det er centralt at få en debat om denne merudgiftsydelse. Vi har jo alle sammen modtaget mails fra folk, der undrer sig over, at ydelsen stopper ved det fyldte 65. år, og vi har også alle sammen kendskab til mennesker, som oplever, at handicapkompensationen, som vi jo er forpligtet til at give i henhold til konventioner, pludselig forsvinder, når man fylder 65, så alt i alt synes jeg, det er fint, at det bliver sat på dagsordenen.

Vi har alle sammen en spændt forventning om, hvordan evalueringen af førtidspensionsreformen kommer til at forløbe, for vi modtager jo alle sammen på forskellig vis stribevis af henvendelser fra folk, der har problemer med førtidspensionen. Der bliver spurgt, om det er den rigtige model, at man ikke selv kan rejse en førtidspensionssag, men at det er kommunen, der træffer beslutningen på det foreliggende grundlag, og om det kan være rigtigt, at man bliver henvist til aktivering eller må vente, vente og vente og ryger på kontanthjælp osv.? Man når virkelig at få knækket nakken på en lang stribe mennesker, før de bliver berettiget til førtidspension.

Når vi udvikler det sociale system, skal vi hele tiden huske på, at det er enkeltpersoner, det drejer sig om, og på trods af at socialministeren skældte så voldsomt ud, synes jeg alligevel, det er vigtigt, at vi viser de handicappede, at det tillæg, de får som kompensation, skal de altså ikke miste, fordi de fylder 65 år eller 67 år, som det jo bliver om nogle år. Det tror jeg der vil være bred enighed om, og når man tænker på, hvor mange penge førtidspensionsreformen i øvrigt har kostet, er de skønsmæssigt 5 mio. kr. jo til at overskue. Så opbakning fra SF.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):
Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Lise von Seelen.

Lise von Seelen (S):

Lovforslaget har jo til formål at sikre, at førtidspensionister kan fastholde deres måde at leve på, fordi det tillæg, de får i form af en merudgiftsydelse, skal fortsætte, efter at de er fyldt 65 år. Dette tillæg skal kompensere for de merudgifter, som mennesker med et handicap kan have. Den enkelte skal afholde nøjagtig de samme

udgifter som andre mennesker, og ydelsen er alene knyttet til de merudgifter, personen har, fordi den pågældende har et handicap. Det er meget vigtigt at holde fast i.

Derfor finder vi, det er forkert, at ydelsen skal falde bort, fordi personen bliver 65 år. Vi synes, det passer rigtig dårligt med diskussionen om, hvordan vi gerne vil sikre, at mennesker, der træder ind i folkepensionisttilværelsen, kan være aktive og selv være med til at sikre sundhed og trivsel i hverdagen. I dag har vi en helt automatisk ordning, der siger, at tillægget falder bort alene på grund af alder, og der er altså tale om rigtig mange penge for den enkelte. Det er i gennemsnit 2.500 kr. om måneden, og det er altså noget, en førtidspensionist og en folkepensionist godt kan mærke.

Vi ved, at nogle ældre, der har fået merudgiftstillæg, må sige nogle aktiviteter fra, når tillægget bortfalder – ikke fordi de ikke har lyst til at være aktive mere, og ikke fordi de ikke bryder sig om at være med i det sociale liv og har kunnet være aktive, fordi de har haft råd til det. Nej, de siger det fra, fordi deres økonomi ikke længe-re tillader dem at være med.

Kl. 19.30

Det betyder i praksis, at hr. Petersen, som har været vant til at deltage i pensionistklubbens bestyrelse og i klubbens aktiviteter, som måske ikke kan bruge almindelige offentlige transportmidler, og som måske skal have en ekstra hjælp til nogle af aktiviteterne, som koster nogle penge, nu, fordi han bliver 65 år, måske vil skulle sige de aktiviteter fra, som er en væsentlig og afgørende faktor i hans tilværelse, og det skal han gøre, fordi en dato fortæller ham, at nu ændres hans økonomi fuldstændig.

Merudgifterne gives jo, når der ikke findes mulighed for at give de tilskud i den øvrige sociale lovgivning, og vi Socialdemokrater mener ikke, at den overgang mellem pensionsformerne skal være afgørende for, at et menneskes økonomi skal forandre sig. Det, der skal være afgørende for det, er de vilkår, mennesker har, og de muligheder, mennesker har, og derfor synes vi, at den ordning, der findes med, at man årligt skal vurdere, om den enkelte fortsat skal have en ydelse svarende til det, han eller hun har haft året før, er en rigtig god ordning. Den synes vi helt bestemt skal fortsætte, sådan at den enkelte borger skal sandsynliggøre, at man har en merudgift på grund af sit handicap i forhold til de aktiviteter og det liv, man har.

Vi ved, at ensomhed blandt ældre er et af de helt store problemer. Vi ved, at især handicappede ældre har risiko for at blive isolerede og blive ensomme. Derfor bør vi sikre, at vi ikke ved sådan en automatisk ordning øger mulighederne for, at ældre mennesker med et handicap bliver ensomme og dermed mister trivsel i deres hverdag.

Vi synes, at den her ordning, som det står i lovforslaget, skal træde i kraft den 1. januar 2008, hvis det kunne lade sig gøre; det ville vi synes var rigtig passende. Vi Socialdemokrater synes ikke, at loven, som den er i dag, er god nok; den er forkert. De muligheder, der er for, at vi kan rette op på det, koster nogle penge, som det er sagt, det er fuldstændig rigtigt. Det synes vi også er det værd.

Jeg vil gerne sige mange tak for den debat, vi har haft her, og for den opbakning, der har været til det. Vi synes, det er godt, at den her slags debatter også kan ske åbent, at det ikke foregår i lukkede mødelokaler alene, men at det også kan foregå her. Så vi vil gerne takke Dansk Folkeparti, De Radikale og SF for den opbakning til forslaget; det glæder os meget. Jeg må også indrømme, at jeg faktisk også opfattede, at hr. Hans Andersen havde en åbning i sit oplæg. Det kan være, at jeg har overfortolket noget – det håber jeg ikke – men jeg synes, der var en opblødning, og det ville glæde mig, hvis det skulle vise sig at være rigtigt. Jeg vil gerne sige mange tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

25) Første behandling af lovforslag nr. L 146: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Ledsageordning for 12-18-årige).

Af René Skau Björnsson (S) m.fl.

(Fremsat 6/2 2007).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Børn og unge med funktionsnedsættelse skal kunne leve et så selvstændigt liv som overhovedet muligt. De skal kunne deltage i sociale sammenhænge, uden at deres forældre nødvendigvis er involveret, og de skal derfor have en hjælp, der giver dem mulighed for selv at kunne bestemme og for selv at kunne tilrettelægge deres deltagelse i forskellige aktiviteter. Det synes jeg at børnene, de unge og deres forældre med rimelighed kan forvente.

Handicappede børns og unges mulighed for selvbestemmelse er derfor også et af de temaer, der er sat yderligere fokus på under projektet »Nye og nemmere veje«. Socialministeriet har i den forbindelse sammen med satspuljepartierne fordelt 5 mio. kr. til projekter, der kan være med til at give handicappede børn og unge mere indflydelse og mere selvbestemmelse. Det er f.eks. projekter, der skal sikre, at de bliver involveret i valg-situationer, der vedrører deres fritid, deres skole og deres rettigheder. Projekterne vil blive evalueret, så de gode eksempler kan findes frem og være til inspiration for andre.

Kl. 19.35

Forslagsstillerne ønsker med dette forslag at udvide ledsageordningen til de 12-15-årige, så de får mulighed for at udvikle deres selvstændighed.

Nu er det jo sådan, at der allerede i dag er forskellige hjælpemuligheder i serviceloven, når børn og unge er ude af stand til at færdes alene. For unge mellem 16 og 18 år er der ledsageordningen, som giver de unge en ret til 15 timers ledsagelse om måneden. Hjælpen er under forudsætning af forældrenes accept. Der er desuden mulighed for at få bevilget ledsagelse efter bestemmelserne om dækning af merudgifter i forbindelse med barnets forsørgelse. Bestemmelserne giver mulighed for, at forældrene som aflastning kan få bevilget ledsagelse af barnet eller den unge under 18 år til fritidsaktiviteter uden for hjemmet og til praktisk hjælp i forbindelse med aktiviteterne. Efter merudgiftsbestemmelserne kan der også gives hjælp til befordring i fritiden, f.eks. kørsel til fritidstilbud og til kammeraters hjem.

En evaluering af ledsageordningen fra marts 2006 viste bl.a., at der faktisk er meget få unge